

VALTIOVARAINMINISTERIÖLLE

ASIA

Oikaisuvaatimus valtioneuvoston päätöksestä koskien Varsinais-Suomen hyvinvointialueen lisärahoitusta vuodelle 2025 VN/21798/2025

Varha on saanut päätöksen tiedoksi 28.10.2025.

MUUTOKSENHAKIJA

Varsinais-Suomen hyvinvointialue, y-tunnus 3221065-1 (jäljempänä "Varha")

PROSESSIOSOITE

Varsinais-Suomen hyvinvointialue
S-posti: kirjaamo@varha.fi
PL 52, 20521 Turku

LISÄTIETOJEN ANTAJA

Hallintojohtaja Jari-Pekka Tuominen
Etunimi.sukunimi@varha.fi

VAATIMUKSET

Varha vaatii ensisijaisesti, että valtio muuttaa päätöstä ja myöntää Varhalle rahoituslain 11 §:ssä tarkoitettua lisärahoitusta lisärahoitushakemuksen mukaisesti 157 miljoonaa euroa.

Toissijaisesti Varha vaatii, että valtioneuvoston päätös kumotaan ja asia palautetaan valmisteluun, koska päätöksessä ei ole arvioitu ollenkaan palveluiden vaarantumista ja alijäämien kattamista, jonka takarajana on vuosi 2026

VAATIMUKSEN PERUSTELUT

Sen lisäksi, mitä Varsinais-Suomen hyvinvointialue on hakemuksessaan ja valmisteluryhmän muistiossa esittänyt, alue vetoaa perusteluinaan seuraaviin seikkoihin:

Normitausta lyhyesti

Hyvinvointialueiden rahoituksesta annetun lain (617/2021, jälj. rahoituslaki), 11 §:n mukaan "*jos rahoituksen taso muutoin vaarantaisi perustuslain 19 §:n 3 momentissa tarkoitettujen riittävien sosiaali- ja terveystalvelujen tai perustuslain 7, 15 ja 20 §:ssä tarkoitettuihin perusoikeuksiin liittyvien pelastustoimen*

palvelujen järjestämisen, hyvinvointialueella on oikeus saada 2–4 luvussa säädetyn lisäksi valtiolta rahoitusta se määrä, joka on tarpeen mainittujen sosiaali- ja terveystalouden palvelujen turvaamiseksi (lisärahoitus) ottaen huomioon hyvinvointialueen edellytykset järjestää muut lakisääteiset tehtävät.”

Hyvinvointialueesta annetun lain (611/2021, hyvinvointialuelaki) 115 §:n mukaan “aluevaltuuston on kunkin vuoden loppuun mennessä hyväksyttävä hyvinvointialueelle seuraavaksi kalenterivuodeksi talousarvio, jossa otetaan huomioon hyvinvointialuekonsernin talouden vastuut ja velvoitteet. Talousarvion hyväksymisen yhteydessä aluevaltuuston on hyväksyttävä myös taloussuunnitelma kolmeksi tai useammaksi vuodeksi. Talousarviovuosi on taloussuunnitelman ensimmäinen vuosi.

Taloussuunnitelma on laadittava siten, että se on tasapainossa tai ylijäämäinen viimeistään toisen talousarviovuotta seuraavan vuoden päättyessä. Taloussuunnitelman tasapainossa voidaan ottaa huomioon talousarvion laadintavuoden taseeseen kertyväksi arvioitu ylijäämä. Hyvinvointialueen taseeseen kertynyt alijäämä tulee kattaa enintään kahden vuoden kuluessa tilinpäätöksen vahvistamista seuraavan vuoden alusta lukien. Tässä määräajassa tulee kattaa myös talousarvion laadintavuonna tai sen jälkeen kertynyt alijäämä. Taloussuunnitelmassa hyväksytään hyvinvointialueen ja hyvinvointialuekonsernin toiminnan ja talouden tavoitteet. Tavoitteiden on toteutettava hyvinvointialuestrategiaa.

Talousarvioon otetaan tehtävien ja toiminnan tavoitteiden edellyttämät määrärahat ja tuloarviot. Lisäksi siinä osoitetaan, miten rahoitustarve katetaan. Rahoitustarvetta ei saa kattaa pitkäaikaisella lainalla. Investointia varten hyvinvointialue voi kuitenkin ottaa pitkäaikaisen lainan, jos valtioneuvosto on antanut siihen valtuuden 15 §:n mukaisesti. Määräraha ja tuloarvio voidaan ottaa brutto- tai nettomääräisenä. Talousarviossa ja -suunnitelmassa on käyttötalous- ja tuloslaskelmaosa sekä investointi- ja rahoitusosa. Investointiosasta on ilmentävä hyvinvointialueen investointien lisäksi hyvinvointialuekonsernin toiminnallisesti ja taloudellisesti merkittävimmät investoinnit ja sen on perustuttava 16 §:ssä tarkoitettuun investointisuunnitelmaan, jonka toimivaltaiset ministeriöt ovat hyväksyneet siten kuin siitä erikseen säädetään.

Hyvinvointialueen toiminnassa ja taloudenhoidossa on noudatettava talousarviota.”

Valtioneuvoston päätös ja sen perustelut

Valtioneuvosto on päätöksessään hylännyt Varhan hakemuksen lisärahoituksesta vuodelle 2025 rahoituslain 11 §:n perusteella, koska ei ole osoitettu, että rahoituksen taso vuonna 2025 vaarantaisi perustuslaissa turvatut palvelut. Päätöksen perustelujen mukaan lisärahoitus on osa yksittäiselle hyvinvointialueelle kyseiselle varainhoitovuodelle maksettavaa yleiskatteellista rahoitusta ja lisärahoitus turvaa varainhoitovuoden rahoituksen tason siinä tilanteessa, jossa rahoitus ei muutoin olisi riittävä perusoikeuksien turvaamiseen kytkettyjen palvelujen järjestämiseen. Lisärahoituksen myöntäminen liittyy siten nimenomaan kyseessä olevan varainhoitovuoden rahoituksen tason riittävyyden arviointiin.

Varha katsoo valtioneuvoston päätöksen olevan virheellinen seuraavin perusteluin:

1. Valtioneuvoston tulkinta varainhoitovuosisperiaatteesta ja sen virheellisyys
2. Valtioneuvoston tulkinnan ristiriitaisuus alijäämien kattamista koskevan sääntelyn kannalta
3. Lisärahoituksen ensisijaisuus suhteessa alijäämien kattamiseen
4. Palveluiden vaarantuminen on osoitettu
5. Valtioneuvoston arviointimenettelyyn liittyvä virheellinen tulkinta.

Seuraavassa avataan tarkemmat perustelut kohdittain.

1. Valtioneuvoston tulkinta varainhoitovuosisiperiaatteesta ja sen virheellisyys

Valtioneuvoston tulkintalinjaus, että lisärahoitusta arvioidaan ainoastaan käsillä olevan varainhoitovuoden näkökulmasta, ottamatta huomioon mm. lakiin perustuvia velvoitteita kattaa aiempien vuosien alijäämät, johtaa tilanteeseen, että lisärahoitusmenettely ei voi edes teoriassa toimia asukkaiden perusoikeuksien turvana tilanteessa, jossa alueen rahoituspula perustuu siihen, että alue on pakotettu kattamaan alijäämiään hyvinvointialuelain 115 §:ssä velvoitetussa aikataulussa. Hyvinvointialueiden rahoituksesta annetussa laissa on useissa pykälissä selkeästi säädetty, että säännös koskee kyseistä varainhoitovuotta. Jos sama olisi ollut tarkoituksena myös rahoituslain 11 §:ssä olisi tämä tullut säättää selkeästi myös rahoituslain 11 §:ssä. Myöskään lain esitöissä ei viitata valtioneuvoston esittämään tulkintaan. Laissa ei myöskään ole säädetty määräaika, jonka kuluessa lisärahoitusta pitäisi hakea.

Oikeustieteessä lähtökohtana on lain sanamuodon mukainen tulkinta, jota täydennetään lain esitöillä. Rahoituslain 11 §:n sanamuodosta ei käy ilmi, että pykälä koskisi vain yhtä varainhoitovuotta. Myöskään lain esitöistä ei ole haettavissa tukea valtioneuvoston tulkintalinjaukselle. Tulkintalinjaus ei siis ole lakiin perustuva. Virheellisen lakiin perustumattoman tulkintalinjauksen seurauksena valtioneuvoston päätös on virheellinen ja se aiheuttaa myös kohdissa 2-5 kuvatut virheelliset tulkinnot ja ristiriitaisuudet.

2. Valtioneuvoston tulkinnan ristiriitaisuus alijäämien kattamista koskevan sääntelyn kannalta

Valtioneuvoston tulkinta kuluvan varainhoitovuoden rahoituksesta johtaa siihen, että joko hyvinvointialue tekee hyvinvointialuelain 115 §:n vastaisen talousarvion sillä alijäämiä ei ole katettu vuoden 2026 loppuun taikka hyvinvointialue kattaa alijäämät voimassa olevan lainsäädännön edellyttämällä tavalla ja tällöin palveluita jää järjestämättä. Perustuslain 2 §:n 3 momentin mukaisesti kaikessa julkisessa toiminnassa on noudatettava tarkoin lakia. Tämä ei ole mahdollista Varhan taloudellisessa tilanteessa, sillä kertyneitä alijäämiä ei ole mitenkään mahdollista kattaa vuoden 2026 aikana, mikäli palvelut halutaan turvata.¹

Oikeuskansleri on ylimpänä laillisuusvalvojana ottanut kantaa ratkaisussaan 23.4.2025 (OKV/3069/10/2024) hyvinvointialueiden talousnormiston ja järjestämisvastuuta määrittävän lainsäädännön väliseen ristiriitaan. Oikeuskansleri on korostanut, että perustuslakiin ja lakiin perustuvia palveluita ei voida jättää lainvastaisella tavalla hoitamatta hyvinvointialueella alijäämän kattamisveloitteen toteuttamiseksi. Edelleen Itä-Suomen hallinto-oikeus on 15.10.2025 ratkaisussaan kumonnut Etelä-Karjalan hyvinvointialueen aluevaltuuston päätöksen lainvastaisena, sillä se on pitänyt rahoituslain 11 §:n mukaista lisärahoitusta nimenomaisena keinona ratkaista normiristiriita olosuhteissa, joissa hyvinvointialue joutuisi aiempien vuosien alijäämien kattamista koskevien hyvinvointialuelain 115 §:ään perustuvan veloitteen vuoksi tilanteeseen, jossa rahoitus ei riittäisi alueen asukkaiden palvelutarpeiden mukaisten hyvinvointialueen järjestämisvastuulla olevien palvelujen järjestämiseen. Oikeuskäytännöstä on siis johdettavissa tulkinta siitä, että lisärahoituksen arvioinnissa on huomioitava myös muut taloussuunnitelmavuodet kuin talousarviovuosi.

Kummassakin tapauksessa - eli jos hyvinvointialue ei kata hyvinvointialuelain 115 §:n edellyttämällä tavalla alijäämiä tai kattaa alijäämät ja tällöin jättää jo perustuslaissa turvattuja palveluita järjestämättä - hyvinvointialue päättyy vuoden 2026 osalta lainvastaiseen talousarvioon.

Hyvinvointialuelaisissa on edellä todetusti säädetty käytännössä 3 vuoden määräaika, jonka kuluessa alijäämät tulee kattaa. Toisin sanoen voimassa olevassa lainsäädännössä ei ole lähdetty siitä, että hyvinvointialue ei voisi minään vuonna tehdä alijäämää. Valtioneuvoston virheellinen laintulkinta johtaa siihen, että hyvinvointialueiden tulisi aina, kun se tekee alijäämäisen talousarvion taikka osavuosikatsaus näyttää alijäämäistä vuotta, hakea varmuuden vuoksi lisärahoitusta sille vuodelle. Tällainen puolestaan tekisi "tyhjäksi" useamman vuoden aikajänteen, joka on hyvinvointialuelaisissa säädetty alijäämien kattamista

---

¹ Palveluiden vaarantuminen jo nykyisellään ja edelleen, mikäli alijäämät katettaisiin vuoden 2026 loppuun mennessä, on näytetty toteen tämän oikaisuvaatimuksen kohdassa 4 "Palveluiden vaarantuminen".

varten. Rahoituslain 11 §:n tarkoituksena ei ole voinut olla edellä kuvatun kaltainen menettely, eikä se saa tukea lain esitöistä.

Hyvinvointialueille kunkin vuoden palvelutaso sekä palvelujen järjestämisen tosiasiallinen resursointi on hyvinvointialuelain 115 §:n ("talousarvioon otetaan tehtävien ja toiminnan tavoitteiden edellyttämät määrärahat ja tuloarviot.") ja muiden säännösten mukaisesti määriteltävä aina edellisen vuoden loppuun mennessä talousarvionprosessin yhteydessä. Resurssien allokointi eri toiminnoille on siten suunniteltava sangen yksityiskohtaisesti aina edeltävän vuoden lopulla vahvistettavassa seuraavan vuoden talousarviopäätöksessä. Valmisteluprosessiin ja päätöksentekoaikatauluun liittyvät myös henkilöstön oikeuksia turvaavat säännökset, joiden perusteella seuraavan vuoden sopeutusten mahdollisia henkilöstövaikutuksia koskevat yhteistoimintaneuvottelut ja siten myös palvelujen järjestämisen toiminnalliset suunnitelmat on oltava valmiina ennen kuin aluehallitus jättää esityksensä seuraavan vuoden talousarviosta aluevaltuustolle viimeistään talousarviovuotta edeltävän vuoden joulukuussa (Laki työnantajan ja henkilöstön välisestä yhteistoiminnasta kunnassa ja hyvinvointialueella 3.4.2007/449, 4 §).

Lainsäätäjän tarkoitus ei ole voinut olla, ottaen huomioon mm. perustuslakivaliokunnan kannanotot, että hyvinvointialueiden rahoituslainsäädäntö ei kuitenkaan tuntisi mahdollisuutta arvioida lisärahoituksen edellytyksiä seuraavalle toimintavuodelle siinä vaiheessa, kun aluevaltuuston on tehtävä tarkkoihin toimintasuunnitelmiin perustuvat ratkaisunsa seuraavan vuoden resursseista sekä hyvinvointialuelain 115 §:n edellyttämien sopeutustoimenpiteiden kohdentamisista.

3. Lisärahoituksen ensisijaisuudesta suhteessa alijäämien kattamiseen

Valtiovarainministeriö on oikeuskanslerille antamassaan selvityksessä (asia OKV/3069/10/2024) todennut, että rahoituslain valmisteluvaiheessa ei ollut nähtävissä, että hyvinvointialueiden ensimmäisiltä toimintavuosilta kertyisi huomattavasti alijäämää. Sen, ettei tätä asiaa ole osattu ennakoida, ei tulisi olla esteenä lisärahoitukselle.

Perusoikeusdoktriinissamme valtionalouden tasapainottaminen on hyväksyttävä syy leikata erilaisia palveluita edellyttäen, että edellä kuvatut vaatimukset edelleen täyttyvät palveluiden saatavuuden ja sisällön suhteen. Lainsäätäjällä on palveluiden tason ja laajuuden suhteen perusoikeussäännösten antamisessa rajoissa harkintavaltaa, mutta rahoituksen ja velvoitteiden tulee olla hyvinvointialueiden kokonaisuuden ja yksittäisen hyvinvointialueen tasolla tasapainossa.

Lisärahoitus on ollut perustuslakivaliokunnan edellyttämä säännös, jotta ilman verotusoikeutta toimivien hyvinvointialueiden on mahdollista selvitä tehtävistään. Toisin sanoen sote-uudistuksen edellytyksenä on ollut, että laissa on säädetty menettely tilanteisiin, joissa valtion normaali rahoitus ei riitä palvelujen järjestämiseen. Lisärahoitus on laissa säädetty menettely ja se on oikeuskanslerinkin mukaan ensisijainen siihen nähden, että hyvinvointialue voisi jättää noudattamatta hyvinvointialueissa säädettyä määräaika alijäämien kattamiselle.

Perustuslakivaliokunta on lisäksi todennut lausunnossaan (PeVL 17/2021 vp), että "*hyvinvointialueen rahoituksen riittävyden ja perustuslain 19 §:n 3 momentin mukaisten oikeuksien turvaamisen kannalta merkityksellistä on, että lisärahoituksen saamiseen on edellytysten täytyessä oikeus, eikä myöntäminen riipu tältä osin valtioneuvoston harkinnasta*". Perustuslakivaliokunta on tältä osin edellyttänyt lain sanamuodon muuttamista korvaamalla ilmaisu "voidaan myöntää" esimerkiksi ilmaisulla "myönnetään". Lakia on muutettu perustuslakivaliokunnan lausunnon seurauksena ja rahoitus tulee näin ollen myöntää ilman harkintaa, mikäli sen edellytykset täyttyvät.

Edelleen Itä-Suomen hallinto-oikeus on päätöksessään 15.10.2025 todennut, että lisärahoitusmahdollisuuksien tarkastelu on olennainen ja ensisijainen toimenpide talousarvion laadintavaiheessa, jotta alue voi tehdä talousarviota koskevan päätöksensä siten, että se noudattaa myös hyvinvointialuelain 115 §:ssä määriteltyä aiempien vuosien alijäämien kattamisvelvoitetta.

Edellä mainituista oikeuskanslerin ja hallinto-oikeuden ratkaisuksista seuraa, että alijäämien kattamisvelvoite on selkeästi huomioitava lisärahoituksen edellytysten arvioinnissa eivätkä hyvinvointialueet voi tehdä alijäämien kattamisvelvoitetta rikkovaa talousarviota ilman lisärahoitusmenettelyä, jossa tarkastellaan hyvinvointialueen velvoitteiden ja rahoituksen tasapaino.

4. Palveluiden vaarantuminen

Lain esitöiden mukaisesti hyvinvointialueen lisärahoituksen tarve tulisi arvioida siten, että hyvinvointialueiden velvollisuus edellä mainittujen perustuslaissa tarkoitettujen palvelujen järjestämiseen ei vaarannu. Laissa eikä lain esitöissä ole tunnustettu sitä, että palveluiden tulee ensin vaarantua, jotta lisärahoitusta voi saada, vaan kyse on juuri siitä, etteivät palvelut pääsisi vaarantumaan. Lain sanamuodon "vaarantaisi" konditionaali muotoilu viittaa tulevaan aikaan. Varha on lisärahoitushakemuksessaan hakenut lisärahoitusta juuri siihen, etteivät palvelut pääse vaarantumaan lainsäädännön edellyttämistä sopeutusvaateista johtuen.

Ministeriön ja Varhan edustajien muistiossa on yksiselitteisesti kuvattu tiettyjä palveluita, jotka jo vaarantuvat ilman lisäsopeutuksiakin. Näitä lakisääteisten palvelujen vaarantumisia ovat mm. Terveystieteiden tutkimuskeskuksen tutkimuspalvelut, joiden osalta on laissa säädettyä määrärajoitusta. Terveystieteiden tutkimuskeskuksen tutkimuspalvelut on laissa säädettyä määrärajoitusta. Erikoissairaanhoidossa Varhalla on tällä hetkellä päällä uhkasakko, koska palvelut eivät toteudu lainsäädännön edellyttämällä tavalla. Lisäksi Varhalla on valvontaviranomaisen valvonta päällä päivityksen, erikoissairaanhoidon ja perusterveydenhuollon vuodeosastojen osalta, sillä hoitopolut eivät toteudu lainsäädännön edellyttämällä tavalla. Työikäisten sosiaalipalveluista erityisesti toimeentulotuessa, joka turvaa viime kädessä suoraan perustuslain mukaisia palveluita, on ollut huomattavia haasteita noudattaa laissa säädettyjä määräaikoja. Esimerkiksi maaliskuussa 2025 noin 25 % hakemuksista jäi käsittelemättä laissa säädettyssä ajassa.

Vammaispalveluissa ei ministeriön ja Varhan edustajien mukaan ole ollut vaarantumisia. Asiassa tulisi kuitenkin huomioida se, että palvelutarpeen arviointeja ei kesällä 2025 ole kyetty tekemään lakisääteisessä ajanjaksossa. Lisäksi asiassa pitäisi huomioida, että vammaispalvelut ovat ylittäneet vuoden 2025 alkuperäisen talousarvion merkittävästi. Hyvinvointialuelain 115 §:n 5 momentin mukaan hyvinvointialueen toiminnassa ja taloudenhoidossa on noudatettava talousarviota. Mikäli talousarviota olisi noudatettu, olisivat palvelut myös vammaispalveluissa vaarantuneet. Lisäksi erityisesti vammaispalveluissa on huomioitava, että pääasiassa kaikki vammaispalvelut on turvattu subjektiivisina oikeuksina. Oikeuskirjallisuudessa (Sosiaalioikeus 2023, Tuori & Kotkas, s. 319) on puolestaan todettu, että lakiin perustuva subjektiivinen oikeus syrjäyttää hyvinvointialueen talousarvion asettamat rajoitukset. Vammaispalveluissa on siis noudatettu vakiintuneita oikeuskirjallisuudessa sekä myös oikeuskanslerin ratkaisussa linjaamia periaatteita, että palveluita ei voida jättää järjestämättä budjettirajoitteeseen vedoten. Vakiintuneesti tällaisessa tilanteessa pitäisi ryhtyä talousarvion muuttamiseen. Talousarvion muuttaminen hyvinvointialueella kuitenkin tarkoittaa sitä, että jostain muualta otetaan rahaa pois ja tässä tapauksessa siirrettäisiin vammaispalveluihin taikka ylijäämää oltaisiin tehty vähemmän koko hyvinvointialueella. Kuten yllä on kuvattu, useat muutkin palvelut ovat vaarantuneet eli ns. sisäinen rahojen siirto ei ole mahdollista.

Mikäli Varha tekisi vähemmän ylijäämää vuonna 2025 kasvattaisi se jälleen taas sopeutettavaa määrää vuodelle 2026, jotta alijäämät saadaan katetuksi lain edellyttämässä määräajassa. Käytännössä tämä tarkoittaa, että mikäli Varha olisi Valtioneuvoston päätöksen perustelujen mukaisesti käyttänyt vuonna 2025 budjetoimansa noin 50 miljoonan ylijäämän palvelujen järjestämiseen, olisi vuoden 2026 talousarvion sopeutustarve ollut noin 250 miljoonaa. Ottaen huomioon, että jo 50 miljoonan ylijäämän tekeminen vuonna 2025 on näytetty vaarantavan lakisääteisten palveluiden järjestämisen, on myös täysin selvää, että 250 miljoonan sopeutus vuonna 2026 vaarantaisi ne entistä pahemmin. Valtioneuvoston nyt tekemä linjaus tarkoittaisi käytännössä, että palveluiden pitäisi antaa ensin vaarantua, jotta oikeus lisärahoitukseen voisi syntyä. Lisäksi kuten yllä on jo esitetty, valtioneuvoston linjaus ei huomio hyvinvointialuelain velvoitteita alijäämien kattamisesta.

5. Valtioneuvoston arviointimenettelyyn liittyvä virheellinen tulkinta

Jo ilman 195 miljoonan euron lisäsopeutuksia useissa palveluissa on ollut vaarantumista. Myös valmistelussa mukana olleet ministeriöt ovat todenneet tämän. Lisärahoitusta ei kuitenkaan olla myönnetty, koska Varha on tehnyt vuodelle 2025 huomattavasti ylijäämäisen talousarvion. Valtioneuvosto lähtee päätöksessään siis siitä, että ylijäämät pitäisi käyttää ennen kun voidaan myöntää lisärahoitusta. Tämä puolestaan johtaa kehäpäätelmään. Hyvinvointialuelaki edellyttää alijäämien kattamista määräajassa. Alijäämien kattaminen määräajassa tarkoittaa palveluiden huomattavaa lisävaarantumista.

Valtioneuvosto näyttää ratkaisussaan perustelevan, että alijäämiä ei tarvitsisi kattaa lain asettamassa määräajassa, sillä tästä voi seurata arviointimenettely. Tällainen tulkinta on kuitenkin vastoin vallitsevaa oikeustilaa (Itä-Suomen hallinto-oikeuden päätös koskien Etelä-Karjalan hyvinvointialueen talousarviota sekä oikeuskanslerin ratkaisu), eikä tulkinta myöskään mahdollista hyvinvointialueita noudattamaan jo perustuslaissa säädettyä julkisen vallan laillisuusperiaatetta.

Yhteenveto

Oikaisuvaatimuksessa on selkeästi osoitettu, että valtioneuvoston tulkinta varainhoitovuodesta on virheellinen eikä se ole lakiin perustuva. Virheellinen tulkinta estää hyvinvointialueita noudattamasta hyvinvointialuelain 115 §:ää koskien alijäämien kattamista. Lisäksi Varha toteaa, että valtioneuvoston tulkinta tekee todellisuudessa täysin tyhjäksi perustuslakivaliokunnan sote-uudistusta koskevaan lainsäädäntöön edellyttämän lisärahoitusmekanismin. Tämä ei voi olla ollut lainsäätäjän tarkoitus.

Varhan hakemuksessa ja valmisteluryhmän muistiossa on osoitettu palveluiden vaarantuminen, minkä vuoksi Varhan ensisijainen vaatimus on, että oikaisuvaatimuksen johdosta annettavassa päätöksessä muutettaisiin aiempaa valtioneuvoston päätöstä ja Varhalle myönnettäisiin lisärahoituksena 157 miljoonaa euroa. Varha katsoo, että hakemuksessa, valmisteluryhmän muistiossa ja tässä oikaisuvaatimuksessa on riittävästi kuvattu, että palvelut ovat jo vaarantuneet ja vaarantuisivat huomattavasti lisää, mikäli lisärahoitusta ei myönnetä ja Varha noudattaisi voimassa olevaa hyvinvointialuelain 115 §:ää alijäämien kattamisesta.

Mikäli valtioneuvosto katsoo, että vuotta 2026 ei ole riittävästi arvioitu, niin toissijaisesti Varha vaatii, että päätös kumotaan ja asia valmistellaan uudelleen siten, että valmistelussa huomioidaan myös vuoden 2026 tilanne, sillä edellä kuvatusti valtioneuvoston tulkinta varainhoitovuodesta on virheellinen.

Hallintolain 49 g §:n mukaisesti otettuaan oikaisuvaatimuksen tutkittavakseen viranomainen voi muuttaa hallintopäätöstä, kumota päätöksen tai hylätä oikaisuvaatimuksen.

Lopuksi Varha toteaa, että, mikäli lainsäädäntöä muutetaan alijäämien kattamisen aikataulun osalta, ei sillä ole asiassa oikeudellista merkitystä, sillä asiassa tulee soveltaa päätöksentekohetkellä voimassa ollutta lainsäädäntöä.

Tarmo Martikainen
Hyvinvointialuejohtaja
Varsinais-Suomen hyvinvointialue

Liitteet:

Liite 1. Valtioneuvoston päätös, johon haetaan oikaisua

Liite 2. Todistus siitä, minä päivänä päätös on saatu tiedoksi